

2224**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA POLITYKI SPOŁECZNEJ¹⁾**

z dnia 22 września 2004 r.

w sprawie specjalizacji z zakresu organizacji pomocy społecznej

Na podstawie art. 122 ust. 5 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. Nr 64, poz. 593 i Nr 99, poz. 1001) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) minimum programowe specjalizacji z zakresu organizacji pomocy społecznej, zwanej dalej „specjalizacją”;
- 2) podmioty uprawnione do prowadzenia specjalizacji i wymagania ich dotyczące;
- 3) tryb nadawania tym podmiotom uprawnień do prowadzenia specjalizacji;
- 4) tryb uzyskiwania specjalizacji.

§ 2. Dla specjalizacji ustala się minimum programowe zawierające następujące bloki tematyczne oraz liczbę godzin przeznaczonych na realizację każdego z tych bloków tematycznych:

- 1) współczesne kierunki rozwoju polityki społecznej — 10 godzin;
- 2) pomoc społeczna jako instytucja, w tym zasady finansowania pomocy społecznej — 20 godzin;
- 3) wybrane zagadnienia prawne z zakresu prawa rodzinnego, prawa karnego penitencjarnego, prawa administracyjnego, prawa pracy, zabezpieczenia społecznego, systemu prawnego pomocy społecznej, praw człowieka — 30 godzin;
- 4) wybrane elementy socjologii oraz teorii organizacji i zarządzania — 20 godzin;
- 5) kierowanie i zarządzanie superwizyjne w pomocy społecznej — 20 godzin;
- 6) metody statystyczne w pomocy społecznej — 10 godzin;
- 7) etyka pracy socjalnej — 10 godzin;
- 8) instytucje i organizacje realizujące cele pomocy społecznej, z uwzględnieniem organizacji pozarządowych — 10 godzin;
- 9) zadania jednostek organizacyjnych pomocy społecznej gminy, powiatu, województwa — 50 godzin;

- 10) kategorie osób i rodzin uprawnionych do korzystania z pomocy społecznej — 30 godzin.

§ 3. Specjalizację mogą prowadzić podmioty:

- 1) dla kadry kierowniczej pomocy społecznej posiadającej wykształcenie wyższe — Instytut Rozwoju Służb Społecznych,
- 2) dla kadry kierowniczej pomocy społecznej posiadającej wykształcenie średnie:
 - a) Instytut Rozwoju Służb Społecznych,
 - b) kolegia pracowników służb społecznych,
 - c) publiczne dzienne policealne szkoły kształcące pracowników socjalnych— zwane dalej „podmiotami uprawnionymi”.

§ 4. 1. Podmiot ubiegający się o nadanie uprawnień do prowadzenia specjalizacji składa do ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego wniosek o nadanie uprawnień.

2. Wniosek o nadanie uprawnień zawiera:

- 1) nazwę i adres podmiotu ubiegającego się o nadanie uprawnień do prowadzenia specjalizacji;
- 2) informację o dotychczasowej działalności podmiotu w zakresie kształcenia i doskonalenia zawodowego kadry pomocy społecznej.

3. Do wniosku o nadanie uprawnień dołącza się szczegółowy program szkolenia określający cele dydaktyczne, szczegółową tematykę, czas i metody dydaktyczne realizacji poszczególnych tematów, zalecaną literaturę, a także listę wykładowców z określeniem ich kwalifikacji oraz doświadczenia zawodowego.

4. Po zaakceptowaniu programu szkolenia podmiot uprawniony otrzymuje zgodę ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego na prowadzenie specjalizacji.

5. Podmioty, których programy szkolenia nie zostały zaakceptowane, mogą ponownie występować z wnioskiem o zgodę na prowadzenie specjalizacji, dołączając do niego poprawiony program.

§ 5. Podmioty prowadzące specjalizację są obowiązane posiadać uprawnienie do prowadzenia specjalizacji oraz dokumentację związaną z prowadzeniem specjalizacji, w tym:

- 1) program nauczania;
- 2) dzienniki zajęć;

¹⁾ Minister Polityki Społecznej kieruje działem administracji rządowej — zabezpieczenie społeczne, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Polityki Społecznej (Dz. U. Nr 134, poz. 1432).

- 3) protokoły przebiegu egzaminów;
- 4) rejestr wydanych dyplomów.

§ 6. 1. Podmiot uprawniony powołuje komisję egzaminacyjną do spraw specjalizacji z zakresu organizacji pomocy społecznej, zwaną dalej „komisją”.

2. W skład komisji wchodzi wskazani przez podmiot uprawniony:

- 1) przewodniczący komisji reprezentujący podmiot uprawniony;
- 2) co najmniej trzech członkowie komisji, wybrani spośród teoretyków i praktyków pracy socjalnej, posiadający co najmniej wykształcenie magisterskie oraz pięcioletni staż pracy.

§ 7. 1. Do uzyskania specjalizacji jest wymagane:

- 1) napisanie pracy dyplomowej;
- 2) pozytywna ocena pracy dyplomowej dokonana przez odpowiedniego wykładowcę;
- 3) zaliczenie minimum programowego, o którym mowa w § 2;
- 4) złożenie z wynikiem pozytywnym egzaminu końcowego przed komisją.

2. Osoba, która spełniła warunki do uzyskania specjalizacji, otrzymuje dyplom zawierający:

- 1) imię, nazwisko oraz datę i miejsce urodzenia osoby, która uzyskała specjalizację;

- 2) wykaz bloków tematycznych oraz liczbę godzin ich realizacji;
- 3) numer i datę decyzji komisji o uzyskaniu specjalizacji;
- 4) numer rejestru wydanych dyplomów;
- 5) podpisy przewodniczącego i członków komisji;
- 6) pieczęć urzędową podmiotu wydającego dyplom.

§ 8. Zaświadczenia o ukończeniu specjalizacji wydane przez Centrum Medyczne Kształcenia Podyplomowego lub Centrum Rozwoju Służb Społecznych przed dniem 29 marca 1997 r. traktowane są na równi z dyplomem, o którym mowa w § 7 ust. 2.

§ 9. Zgody na prowadzenie specjalizacji wydane przed dniem wejścia w życie rozporządzenia pozostają w mocy.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.²⁾

Minister Polityki Społecznej: *K. Pater*

²⁾ Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia traci moc rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 26 lutego 1999 r. w sprawie specjalizacji z zakresu organizacji pomocy społecznej (Dz. U. Nr 21, poz. 187 oraz z 2001 r. Nr 52, poz. 548), zachowane w mocy na podstawie art. 159 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. Nr 64, poz. 593 i Nr 99, poz. 1001).